

церква та, гдѣто всегда се соки-
ратъ Іудеи те, и тайно нищо не
говорихъ.

21 Защо ме пыташа: попы-
тай онъ които са ме чули, що
имъ самъ говорилъ: ето, тіа
знала тъ цю самъ говорилъ азъ.

22 И като рече тіа (словеса),
единъ отъ онія слаги щото пред-
стоаваха тамъ, ѿдари по обра-
затъ Іисуса, и рече: така ли от-
говарашъ на архіерея та.

23 Отговори мъ Іисусъ: ако
продъмахъ злѣ, свидѣтелствуй
за зло то: ако ли добре,
защо ме віешъ.

24 И прати го Анна върданъ
при Каїфа архіерея.

25 И Гімнъ Петъръ стоеше
та се грѣше. Рекоха мъ прочее:
да не вѣдешъ и ты отъ негови
те оученици; а той се отрече,
и рече не самъ.

26 Рече единъ отъ раби те
архіерееви, който беше сродника
на оногова, на когвто Петъръ от-
рѣзда оухото: не видѣхъ ли те
азъ въ градина та съ него.

27 Петъръ прочее пакъ се от-
рече, и лбіе попелъ пѣтelo.

28 Тогава заведоха Іисуса отъ
Каїфа въ претвратъ: и беше
сутрина: и они не вѣдоха въ
претвратъ да се не въсквернатъ,
но да юдатъ пасха та.

29 Излѣзе прочее Пілатъ вънъ
при нихъ, и рече: каква вина
възлагате на томъ чловѣка.

30 Отговориha и рекоха мъ:
ако не бы былъ томъ чловѣкъ

злотворителъ, не быхме го пре-
дали тебѣ.

31 И рече имъ Пілатъ: де-
мете го въе и по вашіатъ да-
конъ съдете го а Іудеи те мъ ре-
коха: намъ не е дозволено да
оукіемъ никого.

32 Да се скаже слово то Іисусъ-
ово, което рече, когато надна-
чаваше съ каква смерть щеше да
оумре.

33 И излѣзе пакъ Пілатъ въ
претвратъ, и повѣка Іисуса, и
рече мъ: ты ли си царь Іудейскій.

34 Отговори мъ Іисусъ: отъ
секеси ли говоришъ ты това, или
други ти го рекоха за мене.

35 Отговори Пілатъ едали азъ
самъ жицовинъ; твой о родъ и
архіерее те предадоха мене: цю
си оучинилъ.

36 Отговори Іисусъ: царство
то мое не е отъ тое свѣтъ: ако
бы было царство то ми отъ тое
свѣтъ, слаги те мой воистиннъ
щеха да се лжчатъ да не вѣдемъ
предаденъ на Іудеи те: а сеги
царство то мое не е отъ тѣка.

37 Рече мъ Пілатъ: прочее
царь ли си ты; отговори Іисусъ:
ты говоришъ, че самъ царь, азъ
затова се родихъ, и затова дой-
доихъ въ міръ (сей), да свидѣтел-
ствувамъ, (да) истина та, и сѣ-
кой, който е отъ истина та по-
слышава мойатъ гласъ.

38 Рече мъ Пілатъ: цю е и-
стина: и като рече това, пакъ
излѣзе при Іудеи те, и рече имъ: